

Av Ann M. Dibb

Annenrådgiver i Unge kvinners generalpresidentskap

Jeg tror at jeg må være ærlig og pålitelig

Å være trofast mot det vi tror på – også når det ikke er populært, lett eller morsomt – holder oss trygt på veien som leder til evig liv hos vår himmelske Fader.

Mine kjære unge kvinner, det er et stort privilegium og en stor anledning for meg å stå foran dere i kveld. Dere er et overveldende og inspirerende syn.

Den 13. trosartikkel er GUFs tema i 2011. Når jeg har vært tilstede på ungdomsaktiviteter og nadverdsmøter i år, har jeg hørt unge menn og unge kvinner fortelle hva den trettende trosartikkel betyr for dem og hvordan den angår deres liv. Det er mange som vet at det er den siste trosartikkelen, den lengste, den som er vanskeligst å lære utenat og den de håper biskopen ikke ber dem fremsi. Men mange av dere forstår også at den trettende trosartikkel er meget mer.

Den 13. trosartikkel er en veileder for et rettskaffent, kristent liv. Tenk et øyeblikk over hvordan verden ville vært hvis alle valgte å følge læresetningene i den 13. trosartikkel: "Vi tror at vi må være ærlige, trofaste, kyske, kjærlige, dydige, og at vi må gjøre godt mot alle mennesker. Vi kan i sannhet si at vi følger Paulus'

formaning – vi tror alt, vi håper alt, vi har tålt meget, og vi håper å bli i stand til å utholde alt. Vi trakter etter alt som er dydig, skjønt, prisverdig og godt."

I den første generalkonferansetalen president Thomas S. Monson holdt som profet på søndag morgen, siterte han Paulus' formaning som står i Filipperne 4:8, som inspirerte til mange av prinsippene i den 13. trosartikkel. President Monson erkjente at vi lever i en vanskelig tid og ga oss oppmuntning. Han sa: "På denne noen ganger vanskelige reisen gjennom jordelivet, måtte vi ... følge rådet fra apostelen Paulus som vil bidra til å holde oss trygge og på stø kurs."¹

I kveld vil jeg fokusere på to nært beslektede prinsipper i den 13. trosartikkel som helt klart hjelper oss å holde oss "trygge og på stø kurs". Jeg har et sterkt vitnesbyrd om og legger stor vekt på de viktige prinsippene ærlighet og pålitelighet.

Først: "[Jeg] tror at vi må være ærlige." Hva vil det si å være ærlig? I boken *Tro mot pakten* leser vi: "Å være

Montalban, Filippinene

ærlig betyr å være oppriktig, sannferdig og til enhver tid uten bedrag.”² Det er et bud fra Gud å være ærlig,³ og “fullstendig ærlighet er nødvendig for vår frelse”.⁴

President Howard W. Hunter forkynte at vi må være villige til å være absolutt ærlige. Han sa:

“For flere år siden var det plakater med overskriften ‘Vær ærlig mot deg selv’ i inngangspartiene i våre møtelyder. De fleste angikk livets små, vanlige saker. Det er der prinsippet ærlighet blir utviklet.

Det finnes noen som vil innrømme at det er moralsk galt å være uærlig i store saker, men tror det kan unnskyldes hvis disse er av mindre betydning. Er det egentlig noen forskjell mellom å være uærlig når det gjelder tusen dollar og det som gjelder bare ti cent? ... Er det egentlig grader av uærlighet, avhengig av om det gjelder store eller små saker?”

President Hunter fortsetter: “Hvis vi vil bli ledsaget av Mesteren og Den hellige ånd, må vi være ærlige overfor oss selv, ærlige overfor Gud og våre medmennesker. Dette fører til sann glede.”⁵

Når vi er ærlige i alle ting, stort og smått, får vi fred i sinnet og god samvittighet. Vårt forhold til andre blir beriket fordi det er basert på tillit. Og den største velsignelse av å være ærlig er at vi er i stand til å ha Den

hellige ånd som vår ledsager.

Jeg vil gjerne fortelle en enkel historie som har styrket min beslutning om å være ærlig i alt:

“En mann gikk en kveld for å stjele mais på naboens jorde. Han tok sin lille sønn med seg for at han skulle sitte på gjerdet og holde vakt og advare ham hvis noen skulle komme. Mannen hoppet over gjerdet med en stor pose på armen, og før han begynte å ta maisen, så han seg til alle kanter, først den ene veien og så den andre. Da han ikke så noen, skulle han akkurat til å fylle posen. ... [Da ropte gutten]:

‘Far, det er én vei du ikke har sett ennå! ... Du glemte å se opp.’”⁶

Når vi blir fristet til å være uærlige, og denne fristelsen kommer til oss alle, antar vi kanskje at ingen noen-sinne vil få vite det. Denne historien minner oss om at vår himmelske Fader alltid vet det, og til syvende og sist må vi stå til regnskap overfor ham. Denne kunnskapen hjelper meg til alltid å strebe etter å leve ifølge denne forpliktelsen: “[Jeg] tror at vi må være ærlige.”

Prinsipp nummer to i den 13. trosartikkel er: “[Jeg] tror at vi må være ... pålitelige.” Ordboken definerer ordet *pålitelig* som å være “urokkelig”, “lojal”, “nøyaktig” eller “uten avvik”.⁷

En av mine favorittbøker er den britiske klassikeren *Jane Eyre*, skrevet av Charlotte Brontë og utgitt

i 1847. Hovedpersonen, Jane Eyre, er en foreldreløs og fattig tenåring som er et eksempel på hva det betyr å være pålitelig. I denne romanen elsker en mann, herr Rochester, frøken Eyre, men kan ikke gifte seg med henne. I stedet trygler han frøken Eyre om å bo sammen med ham uten at de gifter seg. Frøken Eyre elsker også herr Rochester, og et øyeblikk blir hun fristet og spør seg selv: “Hvem i all verden bryr seg om *deg*? Eller hvem vil bli skadelidende av det du gjør?”

Raskt svarer Janes samvittighet: “Jeg bryr meg om meg selv. Jo mer alene jeg er, jo mer venneløs, jo mer uten andres støtte, desto mer vil jeg respektere meg selv. Jeg vil holde loven Gud har gitt... Lover og prinsipper er ikke gitt for tider når det ikke er noen fristelse. De er for slike øyeblikk som dette... Hvis jeg bryter dem når det passer meg selv, hvilken verdi ville de da ha? De har en verdi – det har jeg alltid trodd ... Tidligere fattede meninger og beslutninger er alt jeg har å holde meg til i denne time: Der planter jeg min fot.”⁸

I et svært fristende øyeblikk var Jane Eyre trofast mot det hun trodde på, hun stolte på loven Gud hadde gitt, og hun plantet sin fot for å stå imot fristelse.

Å være trofast mot det vi tror på – også når det ikke er populært, lett eller morsomt – holder oss trygt på veien som leder til evig liv hos vår himmelske Fader. Jeg elsker dette bildet som en ung kvinne har tegnet for å minne seg selv på ønsket om å oppleve den glede å leve sammen med sin himmelske Fader for evig.

Å være pålitelig gjør også at vi har en positiv effekt på andre. Jeg hørte nylig følgende inspirerende historie om en ung kvinne som på grunn av sin beslutning om å holde fast på sin

tro, øvet stor innflytelse på en annen ung kvinne.

For flere år siden var Kristi og Jenn medlemmer av samme high school-kor i Hurst, Texas. Selv om de ikke kjente hverandre så godt, overhørte Jenn en dag at Kristi snakket med sine venner en dag om religion, deres forskjeller i tro og hvilke bibelhistorier de likte best. Da Jenn nylig tok kontakt med Kristi igjen, fortalte hun følgende:

“Jeg var lei for at jeg ikke visste noe om det du og dine venner snakket om, derfor spurte jeg mine foreldre om de ville gi meg en bibel til jul. Jeg fikk Bibelen og begynte å lese den. Dette var opptakten til min religiøse reise og min søken etter den sanne kirke... Det gikk tolv år. I løpet av den tiden besøkte jeg flere kirkesamfunn og gikk regelmessig i kirken, men jeg følte fremdeles at noe manglet. En kveld falt jeg på kne og tryglet om å få vite hva jeg skulle gjøre. Den natten drømte jeg om deg, Kristi. Jeg hadde ikke sett

deg siden vi gikk ut av videregående skole. Jeg syntes drømmen var underlig, men jeg tilla den ingen betydning. Jeg drømte om deg igjen de tre neste nettene. Jeg brukte tid på å tenke over hva drømmene betydde. Jeg husket at du var en siste-dagers-hellig. Jeg undersøkte Kirkens nettsted. Det første jeg fant var Vidsomsordet. Min mor hadde dødd av lungekreft to år tidligere. Hun hadde røkt, og å lese om Vidsomsordet gjorde virkelig inntrykk på meg. Senere besøkte jeg min far. Jeg satt i dagligstuen hans og begynte å be. Jeg ba om å få vite hvor jeg skulle gå og hva jeg skulle gjøre. I samme øyeblikk ble det vist et reklameinnslag for Kirken på TV. Jeg skrev ned nummeret og ringte samme kveld. Misjonærene ringte meg tre dager senere og spurte om de kunne komme hjem til meg med en Mormons bok. Jeg sa: 'Ja. Jeg ble døpt tre og en halv måned senere. To år senere møtte jeg min mann i kirken. Vi giftet oss i

Dallas tempel. Nå er vi foreldre til to nydelige små barn.

Jeg ønsket å takke deg, Kristi. Du var et strålende eksempel gjennom hele high school. Du var vennlig og dydig. Misjonærene underviste meg i leksjonene og innbød meg til å bli døpt, men *du* var min tredje misjonær. Du sådde et frø gjennom dine handlinger, og du har i sannhet gjort mitt liv bedre. Jeg har en evig familie nå. Mine barn vil vokse opp med kunnskap om evangeliets fylde. Det er den største velsignelse noen av oss kan motta. Du bidro til å bringe denne inn i mitt liv.”

Da jeg kontaktet henne, fortalte Kristi: “Jeg tror at vi noen ganger hører listen over egenskaper i den 13. trosartikkel og blir overveldet. Men jeg vet at når vi etterlever disse normene og streber etter å følge Kristi eksempel, kan vi utgjøre en forskjell... Jeg føler noe i likhet med Ammon i Alma 26:3 når han sier: ‘Og dette er den velsignelse som er gitt oss, at vi har fått være redskaper i Guds hånd til å utføre dette store verk.’”

Det er min bønn at dere alle ikke bare vil erklære “Jeg tror at vi må være ærlige og pålitelige”, men at dere også vil beslutte å etterleve dette løftet hver eneste dag. Når dere gjør dette, ber jeg om at vår himmelske Faders styrke, kjærlighet og velsignelser vil oppholde dere når dere utfører det arbeid dere alle ble sendt hit for å gjøre. Dette sier jeg i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Thomas S. Monson: “Lær av fortiden og gå fremover”, *Liahona*, mai 2008, 90.
2. *Tro mot pakt* (2005), 174–75.
3. Se 2 Mosebok 20:15–16.
4. *Gospel Principles* (2009), 179.
5. Howard W. Hunter: “Basic Concepts of Honesty”, *New Era*, feb. 1978, 4, 5.
6. William J. Scott: “Forgot to Look Up” *Scott’s Monthly Magazine*, des. 1867, 953.
7. Se *Merriam-Webster’s Collegiate Dictionary*, 11. utg. (2003), “true”.
8. Charlotte Brontë: *Jane Eyre* (2003), 356.

Av **Mary N. Cook**

Førsterådgiver i Unge kvinners generalpresidentskap

“Godhet begynner først med meg. Glem ikke det så lett!”

Nestekjærlighet kan gi glede og enhet til deres hjem, klasse, menighet og skole.

For noen uker siden lærte jeg noe viktig av en Laurbær-pike som holdt tale i min menighet. Jeg ble rørt da hun tillitsfullt underviste og vitnet om Jesus Kristus. Hun avsluttet med denne uttalelsen: “Når jeg lar Jesus Kristus være det sentrale i mitt liv, blir dagen min bedre, jeg er vennligere mot mine nærmeste, og jeg fylles med glede.”

Jeg har iaktatt denne unge kvinnen på avstand de siste månedene. Hun hilser på alle med strålende øyne og et raskt smil. Jeg har sett henne fryde seg når andre unge har lykkes. To GUF-ungpiker fortalte meg nylig om denne unge kvinnens avgjørelse om å gi avkall på sin kinobillett da hun forsto at filmen ikke ville være en dydig og skjønn opplevelse.¹ Hun er kjærlig, vennlig og lydig. Hun kommer fra et hjem med bare en av foreldrene, og hennes liv har ikke vært uten utfordringer, så jeg har lurt på hvordan hun klarer å være så glad og vennlig. Da denne unge kvinnen vitnet: “Når jeg lar

Jesus Kristus være det sentrale i mitt liv”, fikk jeg svaret.

“Vi tror at vi må være ærlige, trofaste, kyske, kjærlige, dydige, og at vi må gjøre godt mot alle mennesker.” Denne vakre listen over Kristus-lignende egenskaper, som finnes i den trettende trosartikkel, vil forberede oss til templets velsignelser og evig liv.

Jeg vil gjerne konsentrere meg om bare ett av disse ordene – *kjærlige*. *Kjærlig* (eng. benevolent) er et pent ord som vi ikke hører så ofte. Ordet innebærer at man ønsker andre alt godt.² Det er å være vennlig, velmenende og nestekjærlig. Mange av dere lærte om dette i Primær da dere lærte denne sangen utenat:

Jeg ønsker å være snill og god, for det jeg vet er rett. Men godhet begynner først med meg. Glem ikke det så lett!”³

Vår Frelser lærte oss om og viste oss hvordan vi kan være kjærlige. Jesus elsket alle, og han tjente alle.